

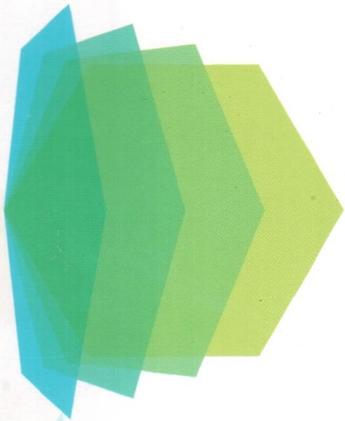
Національна академія медичних наук України
Асоціація ендокринологів України

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ЖУРНАЛ ІНСТИТУТУ ЕНДОКРИНОЛОГІЇ ТА ОБМІНУ РЕЧОВИН ІМ. В.П. КОМІСАРЕНКА НАМН УКРАЇНИ

Ендокринологія

ДОДАТОК 1

ТОМ 17
№ 1 / 2012

МАТЕРІАЛИ ІІ КОНГРЕСУ
АСОЦІАЦІЇ ЕНДОКРИНОЛОГІВ
УКРАЇНИ

Київ, 18-19 квітня 2012 р.

чоловіків, в яких не було ЦД, склали контрольну групу.

Середня величина ІМТ в усіх хворих дорівнювала $35,83 \pm 0,42$ кг/м², тривалість захворювання до 5 років була у 36,67% хворих, 5-10 років – у 63,33%. Встановлено, що у віці 30-39 років рівень тестостерону становив $4,87 \pm 0,56$ нг/мл, ІМТ у цій групі дорівнював $35,20 \pm 1,16$ кг/м² ($P < 0,05$). У віковій категорії 40-49 років рівень тестостерону дорівнював $2,93 \pm 0,64$ нг/мл, ІМТ – $36,71 \pm 0,97$ кг/м², ($P < 0,05$). У віковій категорії 50-59 р. рівень тестостерону становив $1,75 \pm 0,25$ нг/мл, ІМТ дорівнював $36,0 \pm 0,65$ кг/м², ($P < 0,05$). У віковій групі 60 р. і старші рівень тестостерону дорівнював $2,31 \pm 0,32$ нг/мл, ІМТ – $35,25 \pm 0,82$ кг/м², ($P < 0,05$).

У контрольній групі пацієнтів рівень тестостерону становив в середньому $5,43 \pm 0,21$ нг/мл, індивідуальні значення коливалися в межах $5,87-4,97$ нг/мл. ІМТ у цих хворих становив $35,21 \pm 0,26$ кг/м².

Отже, у проведеному дослідженні виявлено, що у пацієнтів з ЦД та МС відмічаються значні коливання рівня тестостерону в залежності від віку хворого, а також ступеня ожиріння (ІМТ). Найнижчі показники рівня тестостерону було виявлено у хворих віком 50-59 р., а індекс маси тіла у цих хворих був найбільшим, що підтверджується кореляційним зв'язком $r_{xy} = 0,86 \pm 0,12$, $P < 0,05$. У них же відмічались найвищі рівні глікемії.

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЕФЕКТИВНОСТІ СУПРЕСІЇ ТИРЕОТРОПНОГО ГОРМОНУ L-ТИРОКСИНОМ У ХВОРИХ НА ВУЗЛОВИЙ ЗОБ

В. А. Масляно, М. О. Леонова, Л. Б. Павлович, І. І. Білоус

*Буковинський державний медичний університет, м.Чернівці;
Чернівецький обласний ендокринологічний центр*

В сучасній тиреоїдології предметом дискусії залишається питання ефективності та доцільності супресивної терапії вузлових форм нетоксичного зоба. Неоднозначними є рекомендації щодо дози L-тироксину для досягнення супресії. Так, М.Д. Тронько і співавт. (2007) у «Стандартах діагностики та лікування» рекомендують застосовувати препарат у дозі 1,8–2,8 мкг/кг, В.І. Паньків (2003, 2012) – 0,7–1,0 мкг/кг/д.

Нами проведено аналіз результатів застосування L-тироксину для супресії тиреотропного гормону в залежності від дози препарату та віку у 46 пацієнток з масою тіла від 56,3 до 89,1 кг. Всі вони за віком були поділені на 2 групи. Перша (28 осіб) – від 20 до 45 років, друга (18 осіб) – від 46 до 60 років. Препарат призначали, починаючи з 25 мкг/добу, і збільшували дозу з інтервалом у 7 днів до 50 мкг/добу і далі до 1 мкг/кг/д (орієнтовно). До початку призначення, окрім тиреоїдних гормонів, визначали рівень тиреотропного гормону. У дослідження залучали пацієнток з рівнем тиреотропного гормону вище 1,0 МОД/л та розміром вузлів до 3,0 см у діаметрі. Висновок про ефективність супресії робили через один місяць від початку лікування за результатом повторного визначення рівня тиреотропного гормону.

Результати проведеного дослідження показали, що рівень вільного трийодтироніну у пацієнтів першої групи в середньому дорівнював 4,56 нмоль/л, вільного тироксину – 12,36 нмоль/л. У пацієнтів другої групи відповідно 3,83 нмоль/л та 11,04 нмоль/л. Рівень тиреотропного гормону до початку супресивної терапії у пацієнток першої групи дорівнював 2,17 мкМО/мл, через 28+4 дні – 0,23 мкМО/мл, тобто зменшився у 9,4 рази і опустився нижче нижньої межі норми. У пацієнток другої групи рівень тиреотропного гормону зменшився з 1,65 мкМО/мл до 0,37 мкМО/мл – у 4,5 рази, причому у трьох пацієнток цієї групи (16,7%) супресія була досягнута після двомісячного прийому L-тироксину в дозі 1 мкг/кг/д.

Таким чином, запропонована схема застосування L-тироксину для супресивної терапії вузлового еутиреоїдного зоба показала свою ефективність у дозі 1 мкг/кг/д. В окремих випадках в осіб старшого віку термін досягнення супресивного ефекту подовжується.